

НАУКОВІ ПОШУКИ МОЛОДІ У ТРЕТЬОМУ ТИСЯЧОЛІТТІ

**Тези доповідей
Міжнародної науково-практичної конференції молодих
вчених, аспірантів та докторантів**

«СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ВЕТЕРИНАРНОЇ МЕДИЦИНИ»

16–17 травня 2013 року

**Біла Церква
2013**

Редакційна колегія:

Даниленко А.С., д-р екон. наук, академік НААНУ;

Сахнюк В.В., д-р вет. наук, професор;

Івасенко Б.П., канд. вет. наук, доцент;

Олешко О.Г., канд. с.-г. наук, доцент;

Тирсіна Ю.М., канд. вет. наук, доцент;

Качан Л.М., канд. с.-г. наук, доцент;

Царенко Т.М., канд. вет. наук, доцент;

Сокольська М.О., зав. редвідділу.

Наукові пошуки молоді у III тисячолітті «Сучасні проблеми ветеринарної медицини»: Тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції вчених, аспірантів та докторантів, 16–17 травня 2013 року. – Біла Церква, 2013. – 48 с.

У збірнику висвітлені новітні технології у ветеринарній медицині.

Матеріалом для досліджень слугували 15 собак вагою 10–15 кг, віком 2–10 років. Було проведено дві серії дослідів. В першій серії вивчали методи знерухомлення тварин ($n=10$), їм проводили інтраплевральні ін'єкції 10%-го розчину тіопенталу натрію із розрахунку 20 мг/кг. Клінічні дослідження анестезованих тварин проводили на всіх стадіях анестезії: початок; стадія хірургічної толерантності; стадія відновлення після анестезії. В другій серії дослідів ($n=5$) використовували тварин із показаннями для евтаназії в грудну порожнину вводили розчин тіопенталу натрію у зазначеній вище дозі, що призводило до розвитку наркотичного стану. В подальшому для евтаназії тварин використовували внутрішньом'язову інекцію 2%-го розчину дітіліну в дозі 1–1,5 мл/10кг маси тіла, після чого контролювали процес припинення основних життєво важливих функцій організму.

Для знерухомлення собак застосовано інтраплевральну ін'єкцію тіопенталу натрію, що забезпечує швидке знерухомлення тварини за $1,67 \pm 0,1$ хв, яке триває $36,4 \pm 1,2$ хв з наступним відновленням рухової функції впродовж $61,2 \pm 3,3$ хв. Розроблена методика гуманної евтаназії собак, передбачає інтраплевральне введення тіопенталу натрію та переривання основних функцій організму дітіліном, що дає можливість уникнути тривалого періоду агонії та усунути страждання тварини. Після ін'єкції дітіліну зупинку дихання реєстрували на $1,7 \pm 0,5$ хв, припинення серцевої діяльності відбувалося через $5,3 \pm 1,2$ хв. Клінічно констатували плавний перехід тварини в наркотичний стан, після ін'єкції дітіліну відмічали поступове згасання основних життєвих показників, без ознак агонального стану та страждання пацієнта.

Висновки: 1. Застосування інтраплевральної ін'єкції тіопенталу натрію забезпечує швидке знерухомлення тварини за $1,67 \pm 0,1$ хв, яке триває $36,4 \pm 1,2$ хв з наступним відновленням рухової функції впродовж $61,2 \pm 3,3$ хв. Гуманна евтаназія собак досягається при виконанні її за запропонованою схемою і дає можливість уникнути тривалого періоду агонії та страждання тварини.

УДК 619:616.995.428-085:615.285:636.8

ПІДБОРСЬКА Р.В., канд. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЛІКУВАННЯ ОТОДЕКТОЗУ У КОТІВ

Отодектоз (вушна короста) – інвазивне захворювання собак, лисиць, песців, кішок єнотовидних собак і інших м'ясоїдних, що викликається паразитуванням в слуховому проході кліщів *Otodectes cynotis*. Захворювання супроводжується свербіжем, розвитком дерматиту та отиту.

При підборі лікарських препаратів слід орієнтуватися на комплексні засоби, що володіють акарицидними, протизапальними, фунгіцидними, бактерицидними та регенеративними властивостями. Нині виробники ветеринарних препаратів пропонують безліч комплексних крапель та мазей призначених для лікування отодектозу: Анандин плюс, Оридерміл, Отибіовін, Амит форте, Барс, Ектодес, Отоферонол-Голд, тощо.

Метою роботи було вивчити лікувальну ефективність препаратів “Отоферонолу Голд” та “Барс” за отодектозу у котів.

Матеріали та методи досліджень. При діагностиці отодектозу враховували клінічні прояви хвороби та наявність кліщів *Otodectes cynotis* у вмістимому з вушної раковини за мікроскопічного дослідження.

Для випробування пропонованих препаратів було сформовано 2 групи котів по 4 тварини у кожній. Після очищення слухового проходу тваринам 1-ої групи застосовували препарат “Отоферонол Голд”, тваринам другої – “Барс” у дозі по 3-4 краплі у кожен вушну раковину після чого масажували основу вуха. Мікроскопічне дослідження проводилось протягом всього періоду лікування.

Результати досліджень. До лікування у тварин відмічались розчухування в області вушних раковин, набряк та гіперемія шкіри слухового проходу, при пальпації – болючість, заповнення слухового проходу кірочками коричневого кольору, у зішкрібах з вушних раковин – кліщі *Otodectes cynotis* (3 – 4 в полі зору).

На 5-у добу лікування у тварин першої групи мікроскопічно у зішкрібах з вушних раковин кліщів не виявляли, однак їх шкіра була дещо забруднена з невеликою кількістю секрету та кірочок. У тварин другої групи на 5-у добу лікування мікроскопічно у полі зору виявляли фрагменти кліщів. У вушних раковинах відмічали наявність кірок коричневого кольору, ознаки запалення тканин були сильніше виражені, ніж у тварин першої групи.

На 10-у добу лікування у тварин першої групи клінічний стан тварин був у нормі, вушний прохід чистий без ознак запалення. Натомість у тварин другої групи ще виявляли незначну кількість кірочок, ознаки запалення та свербіж послабшали.

Таким чином, застосування вушних крапель Отоферонол Голд та Барс ефективним за отодектозу у котів. Однак, результати досліджень показали, що Отоферонол Голд проявляє кращий та швидший лікувальний ефект ніж препарат фосфорорганічної сполуки – Барс.

УДК 619:617.25+617.4:615.211:636.7

МЕЛЬНИКОВ А.В., аспірант

Науковий керівник – **РУБЛЕНКО С.В.**, д-р. вет наук.

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА ДІЇ МІСЦЕВИХ АНЕСТЕТИКІВ ПРИ СПІНАЛЬНО-ЕПІДУРАЛЬНІЙ АНЕСТЕЗІЇ ЗА ОПЕРАТИВНИХ ВТРУЧАНЬ У СОБАК

Законодавчі обмеження щодо придбання та використання кетаміну внесли корективи в ветеринарну анестезіологію. Усе частіше ветеринарні лікарі змушені надавати перевагу препаратам короткої чи ультракороткої дії, які не володіють анальгетичним ефектом, проте на жаль цього не достатньо для проведення складних операцій.

Вирішити проблему адекватного анестезіологічного забезпечення можливо шляхом розробки та впровадження схем комбінованого знеболення загальнодоступними нейролептиками та місцевими анестетиками. У зв'язку з цим одним із альтернативних методів знеболювання на сьогодні можна рахувати методику спинномозкової анестезії.